

יוסף ואסנת

מכפר חרוזי על משקל
עשר תנועות

מאת זיסקינד ראשקאו הלוי
איש ברעסלויא

ברעסלויא

בבית וברפוס של ה"ה ר' ליב זולצבאך

בשנת תקע"ז לפ"ק

*no more from
Moses Hanger*

24

חז"ל אמרו פוטיפר הוא פוטיפרע. ועל כוספת העי"ן
 לחנו צו טעם לפגם והם לא ספרו לנו איך נחשלה
 להיות כהן און, ודעת לנכון קקל כי על פי פרעה נהיתה
 זאת, והדבר פשוט כי גם הוא הסב את שמו. ואחריו כי
 אסנת בת אדני יוסף היחה, לא דבר זר הוא כי כאלוהי כנחה
 שחיהו כאלהם צערו צאש יופי העצרי, וכי גם הוא אהב
 את אסנת, סופו מוכיח על תחלתו כי לקחה לו לאשה.
 ועל פי הדברים האלה הכינותי יסודת וחברת הזאת.
 פתרון המרעומים גם הוא מודברי חז"ל. דבור יעקב עם
 צניו, הוצאתי מדרך סברא ויחר הדברים אשר צדיתי
 חלצי, כחלוס צניוין, והאבנת שר האופים ומוח א"פ
 איכס ח"ו נגד המעשה הכחוצ צתורה. —

ואני מנעורי אהבתי ומעוני לשכנו הקדושה, ועתה
 צעניי הוזה שעשועי נפשי, הוזה ינחמוני מרוב
 העבודה וכדל הדאגה, וגם מחציתי זאת מרחם זה ילאה,
 ולא עלתה על דעתי לחוק הדברים צעט צרזל ועפרת
 עד אשר ראו אותם כזוני לשון ונענעו לי ראשם. הוזה
 הרהיבוני לשלחם חוזה פתוני ואפת.

ועוד יש צאתחתי שירים וחליצות שונות וצראשם חצור
 יפה הולאל לו מוסר השכל, והוא ספור מעשה
 שמשון נזיר אלקים וגבורותיו, ואם יתן ה' חן וחציתי
 הזאת צעיני אהבתי לשכנו הקדושה ויודעיה, תחלק
 גם אותם ציעקב צע"י.

מַעֲמוֹ נָא פְּרִי עֲמִי מִיָּבֵי טַעֲמִים ,

חֵידָה מִבֵּינֵן נָא יִבְחַן רֵאשִׁית תְּבוּאָתִי ,

תְּמוּבָה הִיא אִם רָעָה שְׁפָטוּ הַפְּעַם .

הַאֲמִיף עוֹד , אִו אֲשִׁים קִנְיָי לְמַלְתִּי :

עַד פִּיכֶם יִתֵּר מַעֲשֵׂי חוּץ אֲשַׁלַּח ,

עַל פִּיכֶם וְכָרֶם מְאֻנֹּשׁ אֲשַׁבֵּחַ .

אין להאשימוני על חסרון הדגושים לטווח האלומות ההם איכס מלויים צדקום
 הלו, וזלח בכפת .

65.132.378
 18/19979

שמות המדברים •

פרעה מלך מצרים	חרטומים
פוטופר	שליש
אשת פוטופר	רצים
אסנת בתם	שרי פרעה
יוסף	עברים
גנובת דע יוסף	מנגנים
שר המשקים	יעקב
שר האופים	דאובן
שר בית הסהר	יהודה
הגר אמנת אסנת	נפתלי
בושי	בנימין •

מחזה ראשון • דבור א' ,

Меню № 1000000
Домбур

(צית פוטופר , פוטופר ויוסף נגשים •)

פוטופר
עֲלֶם נָה , מְעֵי הוֹמִים עָלֶיךָ
כִּי נִכּוֹחִים וְכֹנִים נִרְאִים דְּבַרְיֶךָ •
מוֹסְרָךָ וּמִדְּעָךָ יִגִּירוּ
גַם מְעֻשֵׂיךָ הַטּוֹבִים יַעֲזוּרוּ
כִּי לֹא עַל כְּדָבְרִי תִשָּׁפֵם גְּדֻלָּתְךָ
וְכִי מִעוֹדֶךָ דַּעַח לֹא פְעַלְתָּ
יְמֵי חַיֶּיךָ הַמְּעֻטִים יִדְבְּרוּ
וְהַדּוֹבְרִים עָלֶיךָ דַּע יִשְׁקֶרוּ •

יוסף
אֲפִים אֶרְצֵן לָךְ הַשְּׂמֵחַוִּיתִי
אֶרְנִי , עַל כֵּן בְּעֵינַיִךָ נִרְצֵתִי •

פוטופר
הֲרָף , מִתְשַׁבּוֹת לְבִי אֲדִיעֶךָ :
רְאֵה אֲנִי כִּי יֵשׁ אִתְּךָ אֱלֹהֶיךָ
וְכֹל אֲשֶׁר אִתְּךָ עֲשָׂה הוּא מַצְלִיחַ
נִחְשָׁתִי לְנִגְלָה טוֹבֵי יַצְמִיחַ :
הַכֶּרֶת פְּנִיךָ בְּךָ עֲנֵתָה
כִּי צְדִיק אַתָּה וְאֵין בְּךָ עוֹלָתָה

אך ידים כה חנם התעללו -
פעולתם תבוא אשר לא חמרו -
עתה שמע, מי יתן תת חפשה
יכלתי, שלח אותה לנפשה
או ירעתי עמה מה עשיתי
כי עת ירעתי טובה אויבי :
אבל בלערי פרעה ביר איש איננו
הימיו את עבדו חפשי לשלחנו -
אמנם רום והחחולל, מי ירע,
אם יום מחר לפרעה תודע
אולי בני על דברתי יתנה
לעת מצוא אוחיל דבר טוב עליה :
וזן אם שם עבד תשא עד הנה,
היום כל יש לי בידה אתנה ;
אחה התניה על ביתי בן משק,
תמשור בכספי וזחבי וכל חשק
על עבודה מעליה אפרקה
וכבלי עני מרגלה אגתקה .

מה אמר, מה אדבר, תזאת האמנתי ?
האם חלמתי? הן פה לא ישנתי .

יוסף

אדני, מדוע ככה תגמלני ?
מה אני ? הלא מה ונדפח הנני .
אך מעצת אל רחמיה נבכרו
למען אבותי אשר לעבדו בחרו .
לביתה בן משק אהיה ? בן אחי
כל עמלו וכבדו אף עלי יהי
לא לבכורי למען אתפארה
אך משאיה עם עלי אתחבר :
אם בכספה בגותי שרית
בחסרה גם רוחי ונפשי קנית :
לעשות רצון אבי אשר בשמים
ואחריו רצונה אדני בין חתנים
יהי כל רדפי כל עוד פי הרוח
עד אעשה כפי גמולה כל אנוח .
ירא בני אלהיה ותמיד בפרהו
עבודתי כל תמנע מעבדהו
עתה לה מחר שלח גברתה הנה
מחשבותי לה אנה תאונה .

מוטיפר

(יוסף עצה)

רבוך ב' / פוטיפר 1735 •

בְּמִרְאֵהוּ בֵּן אִמְרֵי פִּיּוֹ נִעְמֹו
דַּאִיוּ בְּלִי אֲחֹב אוֹתוֹ יִפְלְמוּ •
אֲסַנְת , לוֹ יִבְלְתֵי תַת לוֹ חֲפֶשׂ
אִזּוּ בְּצַל פְּנֵפִיו מִצָּאת לְנַפְשָׁה נֶפֶשׂ •

רבוך ג' / חשח פוטיפר

בְּיַד עֲבָרָה הָעֲבָרִי צוֹיִתְנִי
לְרֵאוֹת פְּנִיָה , הֵן פַּה אֲנִי •

עֲבָר ? לוֹ כְּלֵנִי תִדְרְעוּהוּ
אִישׁ רוּחַ לֹא עֲבָר תִּקְרָאִיהוּ •
גַּם הִתְעַמַר בּוֹ עוֹד הֵן יִרְאֵתִי
לְבָדִי יַעְבֹּוד עוֹד אוֹתוֹ הִפְלִיתִי •
אֲחֻבָּה , רְצוּנִי אֲנִשְׁקֶה הוֹדִיעַ
קְרָאתִיהָ , לְבִלְתֵּי אִישׁ יָדוֹ יִגִּיעַ
וְאֵת רִגְלוֹ , עֲשׂוֹת רִבְר בְּלָעֲרָהוּ
מִלְבַד בָּהּ , בְּכָל בֵּיתִי מִמְשַׁלְתָּהוּ •

א"פ

פוטיפר

עֲשׂוֹת מִצְוֹתָהּ אֲדַנִּי כָּל אַחֲרוּלָהּ
אִם אֲסַק שְׁמַיִם וְאֲדַר שְׂאוּלָה ,
וְאוֹלָם תַּחַת לְשָׁנַי כָּל אֲכַחִירָה
אֲשֶׁר נִפְשִׁי רֹאגַת לָהּ אֲנִיכָה :
הַעֲבִרִי נְזוּחַ אִם בֶּן הַנְּשִׂאָהוּ —

הַחֲרִישִׁי נָא אִישׁ אֵל יִלְשִׁינָהוּ •
גַּם אַתָּה בְּפָנַי אוֹרְתוֹ אֵל תִּחְרוּפִי
מֵאֵד יִדְרְעוּתִי מִחֲזוּזִין עֲלֵיו דוּפִי :

דוּפִי ? בְּלָעֲרִי , מִעֲשִׂיו וְשִׁיחָהוּ
מִפְרָה לִי אֲסַנְת וְאִיךָ לֹא אֲכַבְרָהוּ •

וּבְנִשְׂאֵי רֵאשׁוֹ מַה זֶה תִּפְחָדִי ?

עֲלֵי לְגִלוֹת לָהּ אֵת אֲשֶׁר עֲמַדִּי •
יִרְמָה לְפִי בִּי אֲסַנְת אֲחֻבַת
אוֹרְתוֹ — מִי יִתֵּן וְאֶהְיֶה כּוֹנֵנַת —
כָּל חַיִּים בְּשִׁבְחוֹ הִיא מִמְכַפְרַת
בְּכֹאֵו תִּשְׁמַח בְּצִאתוֹ הִיא נִעְפָּרַת
מִעֲשָׂהוּ אֲשֶׁר הוּא קָל לְעֵנִים
תִּנְשֵׂא וְתִגְבִּיחַ עַד רוּם שְׁמַיִם

א"פ

פוטיפר

א"פ

פוטיפר

א"פ

בְּאֵלֶּה אֲדַנִּי הֵן מְאֹד בִּינֹתַי
כֵּן אִזּוּ בְּאַהֲבָתִי תִּמְדִּיר שִׁיחֹתַי •

אִזּוּ ! — וְעַתָּה ?

פוטופר

א"פ

עַתָּה גַּפְשִׁי שֶׁקָּמַת
מִרְגִּישַׁת הַתְּרִדָּה הַשְּׁלֵמָת
בְּלֵב אִישׁ מִתְאַוֶּה וְעוֹד נִפְשׁוֹ אִין •
יָנוּעַ וְיָחוּג כְּמוֹ עֶבְרֹו יִין ;
כֹּל מִטְעֵם יִתְעַב מִתְמַד לוֹ חוּחַ
אֵף שָׂגוֹת בְּדַבֵּר חֶפְצוֹ לוֹ מִנּוּחַ •
וּכְדָמַת סַעַר יִשְׁקִיעַ רִפְשׁ
כֵּן תְּאוֹה נִהְיָה תִּגְחַת הַגִּפְשׁ •
אִזּוּ תִּטְעֵם נַעַם יוֹפִי הַתְּכַל
הַמִּיָּה תְּרוּץ בְּטוֹב אֲשֶׁר לָהּ חֶבֶל •

פוטופר

א"פ

כִּי כֵן עֵמָה גַּפְשִׁי מְאֹד יוֹרַעַת
וְאֵף אִשָּׁת פְּתִיּוֹת מוֹסֵר פְּרַעַת
כֹּל עֵת בְּאַהֲבָה לְבִטָּא בְּשִׁפְתֵיהָ
אֵף בְּזוֹת תִּשָּׂה הַיִּטֵּב מַעֲשֵׂיהָ •
וְלְאַסְנֵת — אֲהוּבָה לֵב אֵל תְּשִׁיחֵי —
הִבָּה נָא אֲגַלְּהָ לָּךְ אֲשֶׁר דְּמִיתִי :

יוֹסֵף הָעֶבֶר , אֵף אִם תְּאַרְחֵהוּ
כִּתְאֹד מְלָךְ , אֲסַנֵּת תִּמְאַמְכֵהוּ ,
שָׂגוֹת בְּאַהֲבָתוֹ מֵהַר תִּהְיִי הַדְּלֵת ,
כִּי אֲהַבֵּת הַכְּבוֹד בְּהַ מְשַׁלֵּת :
אֲבָל יוֹסֵף הַנִּכְבָּד בְּבֵית אָבִיהָ
תִּשָּׁב תְּדַבֵּר עִמוֹ כְּמוֹ אֲחִיהָ
תִּרְכַּב שׁוֹר מִקְרָאָהוּ כְּצֶמֶר צִחֹר
עֵינָיו הַנוֹצְצוֹת כְּעַפְעָפִי שֶׁחַר ,
וְאִם אֲהַבְתָּה עַתָּה אֵף גַּחְלֵת
מִחַר תִּיֶקֶד בְּיֶקוֹד אִשׁ אֲכַלֵּת •

פוטופר

נָא הֲרַפִּי , בְּיִשְׂרָם נוֹכַל לְבִטּוֹת
כִּי לֹא יִתְנֵם נְתִיב צְדָקָה לְזִנוּחַ •

עבד 36

הַשֵּׁר קְרוֹא בֵּית פְּרַעַה פְּנִימָת •
מִה זֹאת ? הַיֵּשׁ לְדַרְךָ רַגְלֵי אִשִּׁימָה •
תְּרַדְתִּי , וְעַד שׁוֹבָה בַּל אֲשַׁקְוָמָה •

עבד

פוטופר

א"פ

על מה, חף אני מרע בל אמוטה •
 השקיטי, זאת לכה בל יניע,
 לכי נא אנשיך רצוני הוריע •

(פוטיופר יוצא)

(6"פ ל37ס דבור ד')

האבטת, או אפחד? — המענה בכבל
 אולי אם יפרה מעל סבל
 גם סגור לבו למולי יפתח
 ומעורונו חיש יפקח:
 הבט בפני שפלתו מנעה
 ונחת דברי אוננו לא שמעה
 עתה הן רבות יבוא הבית
 אור פני יריקו אם חזק פשיות:
 בעפעפי האם בל אוכל קחתהו?
 האם במתק שפתי בל אאסרתהו?
 ואולם על אחת נפשי סוערת
 לו נשקה בו כפר אהבה אחרת:

לא בזיו, אבל בנער עלי עלתה,
 יבחר מנשואה, לאיש לא היתה,
 פן יחשב לבכו אותה לקחת
 פי יבטח בטובה לו פרוח
 ואנכי אחרי גוו משלבת
 אהיה לבו • — לזאת תמתי נהנת •
 אבל אשים ברית ורלתיים
 בער אהבתם לכל תרים קרנים
 פחומת ברזל אעמד בינותמו
 לא בעז, בערמה אכרות תקותמו
 אשמר רדכם בל ינערו יתר
 מרברו אפיל עליה פחד •

(חוללה בטענו)

עבר בא

מחר, את אכנת חיש תביא הנח •

(העבר יוצא)

דבר תשמע ואונייה תצלנה
 עלמה עניה, לו אל שר ומלה
 או אל איש עני אפר ותלה

לב הותל הטה לשאת עיניך •
 החשות כתרך נשאתי פניך
 אבל בנבולו בוא מאר הכבלת עשתה
 ער כור פחדה מני כל אשבותה •

דבור ה' , (אסנת זאה)

אמי , על מצותה הנה באתי
 לכור למשמעתה הנני שרתי •

לא אודתי קראתיה זאת הפעם ,
 אביה צנה לי עדיה בועם •

בועם ? עלי ? מה רעה עשיתי ?

בתי , לפחור לכה אל תשיתי •
 עלי בעם מראגה עליה

על אשר ער כה נשאתי פניך
 ותתיה צאת ובוא אל אשר תחפוצי

מאין איש מביא אותה ומוציא
 בדת עלמה יקרה בת נכבד ארץ

לתישר נגלה לבלי תפרץ פרץ •

אסנת

א"פ

אסנת

א"פ

ואשר הצית חמתו פאש בערת
 ראותו אותה עם יוסף רבית
 גם אני זאת בער החלון ראיתי •
 בן הוא אף בנה מה זאת עשיתי ?

אסנת

א"פ

בתי , בכור נפשה אינה יודעת

פי שיחת עברים מוכר פורעת •
 בשפלתם יצוק כל דבר בליעל
 גנוב ונאוף גם מרר ומעל •

ואת בת פוטיפור נערה משבחת
 היות לאחד מן השרים הובחת

לפיה תשמר מתסום למצערך פלם
 לבל תת דופי בך , לבית אביך קלם •

עתה שמעי בת , בחמה צותי

מהיום והלאה לתקן אשר העויתי :

אפקיר שמר להגלה עת תלכי

אנה ואנה , און לבל יקרבי

השמרי צאת ובוא בלעדוהו

בפגשה את העברי , נא למענהו

אל תביט בו אם יקר בעיניך

לבל ישחת נקי אודותיה •

אָהוּה ז מה פֿשעֵי פֿי אָהוּה נִמְסַרְת
כְּנִבְלָה , בְּיַדִּי שְׁמַר לְמִשְׁמַרְת ?
חִלּוֹת פֿני אָבִי עִתָּה אֲמַתְרָה
עַד יִחַנְנִי בְּבֵי תַמְרוֹד אֲעֻעֶרָה •

אסנת

א"פ

פֿי יִחוּן אוֹתָךְ לִפִּי בְּטוֹחַ
אֵךְ מִדְּאָנָה לִבּוֹ פֿל יִנּוּחַ
פֿון פֿלִכְתֶּךָ רִגְלֶיךָ יִתְנַגְפוּ
עָרִי - בְּחֻשְׁבֵי זֹאת עֲצֻמוֹתַי רָחֲפוּ -
עָרִי - יָרִים מִכְּשֵׁל , יִסִּיר פֿל פֿגַע
מִמִּי יֵרָא אוֹתוֹ יִשְׁחִית כְּרֹנֵעַ •
וְהַעֲבִירִי יִהְיֶה רֵאשִׁית תַּחְרֹם
יֵצֵלַח אִם יִתְנַחוּ לְעִבְדְּךָ כָּרֶם ;
פֿי הַלֵּב מִיִּרְאֵת אִישׁ נִגּוּעַ
בֶּל יִשְׁקַט עַד תֵּאבִידוּ יִנּוּעַ •

אִם כֵּן אִפֹּה , אֲבַחֵךְ שֵׁאת פֿל חֲבֵל
מִתְּהַב בְּאִישׁ צָדִיק עָנִי כִּבֵּל •

אסנת

שׁוֹר הָאִפִּים שְׂאֵל בֵּא הַקְּבִית •
מַה זֹּאת ? לִפִּי תִרְדַּ וְהִיָּה לְשִׁית

עבר

א"פ

יָבוֹא •

מַה לוֹ וְלָנוּ חַיִּישׁ נִשְׁמָעָה •
הַשְּׁלוֹם בּוֹאוּ מִי יִתֵּן וְאֲרַעָה •

אסנת

א"פ

דְּבוֹר ו' , (עֵר הַאִוּפִים זא)

מוֹל הַדְּרֹתֶיךָ גְּבִירָה הַשְּׁתַחֲוִיתִי
לְמִרְאָה פֿני הַשָּׁר פְּבוֹד נִמְלֵאתִי •
מַה חִפְצָךְ בְּבֵיתִי גֵא הוֹרִיעֵנִי •
עַד בְּשׁוֹרָה טוֹבָה הִן פֹּה הִנְנִי •
צִיר מְלָךְ נִחְפֹּז לְבֵיתֶךָ פְּגִישְׁתִּי
עַל מַה הוּא רִץ מִמֶּנִּי דְרִישְׁתִּי :
לְבִישׁ טוֹב פִּית פְּטִיפֹר עָנְנִי
פֿי גִדְלוֹ פֿרְעָה שְׁלוּחַ אָנִי ;
פְּטִיפֹרַע קָרְאוּ לְשֵׁם וְתַפְאֶרֶת
בְּהִנֵּת אֹן נִתֵּן עַל רֵאשׁוֹ עֲטֹרַת •
אֲסַנֵּת הֲלֵא שְׁמַעְתָּ ?

שח"א

א"פ

ש"הא

א"פ

אסנת

ש"הא

בן , שְׁמַעְתִּי •

את הנער מבוא פה מנעתי
למען על פי ראשון תתבשרו

כי קורותכם מאד בעיני יקרו •

מי יתן ואמצא חן להפירני

כי אהב ביתכם תמיד הנני •

הא לכם ברכתי בלב שמח

תפרח טובתכם עד בלי ירח •

א"ם

ארני , חן גופר כל ימי חיינו

תדרתה אשר תדרת עדינו •

ש"הא

ואם לעת אכל הפהן פה אין

דעו כי נעצר הוא אל משפת יין

ועל זה היום צוה שתתנווהו

במשפת ושמחה ומחול תבכרוהו •

א"ם

בן נעשה , ולאות אהבה אותילה

תלחם פה היום ויחד נגילה •

שח"א

התערב בטובכם מאד אשתעשעה

כי ילמה אהבתה או אדעת •

א"ם

עתה אף מעט פה אותה אניח

עד שובי בתי אותה תשיח

אלכה לי ארות תנור וכירים

צות מה חבן ללחם צהרים •

א"ם יוצאת •

דבור ז' (שה"א ואסנת)

ש"הא

מה גדול טובי , יום זה קייתי

שחר פניה זמן רב איתי ,

את יטלת חן רבת התפארת

למראה תגיל נפשי המאשרת •

אסנת

אל נא ארני , מדוע תשלני :

ואין בי מה חן בעינה השיאני •

ש"הא

תיקרות בעיניך תקלנה

יוחד אשר בפני זרים תנשאנה •

ואם במה תמצאי חן לא תדעי

המי אונה לי החשי ושמי •

זיוה שושנים עלי צמר צמר
 עיניך נוצצות כעפעפי שחר ;
 אבני חן מעלפי אדם שנהך
 גזרת עצי אלמנים שפתותיה
 לתניף ערוגת מטע כל מנר
 אפה קרן אור , יהל מנגר ;
 בלה יפה קטנה עד מתנהך .
 אהה , תלפביני באחת מעיניך .

לולא טוב לכה הודעת עתה
 האמנתי , כי למשחק בי בחרת .

אם בענותך הקצה לשמוע
 כפורות יפוך , שגיתי לפגוע
 כלחי , כי רגשות לבי גבור
 בכלי דעת עלוי , פי עברו .
 ומדי רפרי לבי אגידה
 עוון אהבתי לה בל אבחרה .

נוסל לרגליה

גא תת דבר נחם לנפשי תרצוני
 כי יש תקנה לעברה תשמיעני .

אסנת

ש"הא

(אסנת צחרון חף)

כה , ורון ! קה ! התערוכ את לכה ?
 מה תעשה ? חיש קום עמוד על רגליה ,
 קול רגלי אמי ! אוי לי נרמיתי .
 מה אמר אם בן אהה נמצאתי .

(ש"הא עמוד על רגליו)

אהה , התקצפי ? - קצפה קרבי . פולח .
 הלא תכלם איש מוכר שכח .
 אה למענה באת לא לבשרני
 מטרת ברכתה היתה דחרפני .

גלות אהבתי חרפה תחשיבי ?
 מי האמין פי בן אותי תדאיבי !
 ואם אמנם בחרפני טובכם השמיע
 ישלתי מצוא עת אהבתי חרוע
 לא מטרת הכשורה זאת היתה
 פי אם לרגלה על רוחי עלתה .

(ח"פ שנה)

השר , הארכו לה רגעי שבתה ?
 קל בנשור עפו בחרבת בפתה .

אסנת

ש"הא

ח"פ

ש"א

עָתָה בֹא אֲשַׁקֶּה מִיַּיִן חֲרִיקָה
וְאֶתְּהָ רֵצָה מִחֲרָשׁוֹת יַתָּת לִי לִקְחָ •

(יוצאה עם ש"הא)

(אל אסנת)

אֲסַנְתָּ , אֶתְּ לְכִי שְׁגִי שְׁלִמּוֹתֶיךָ
הַיְסִיבִי רֵאשָׁה וְשִׁקְרִי עֵינֶיךָ •

אסנת לברה

כֹּה אֶתְּיַפֶּה , מִצּוֹא חֵן לֹא תִפְצְתִי
מִבְּלַעֲרֵיוֹ — בְּכֵל הַתְּבַל כְּצַתִּי •
תִּשְׁפֹּת תֵּאֵר מִשְׁחֹר מִי וְתִגְנִי
מִשְׁחָת מֵרָאָה נִתְעַב בְּעֵיִן רֵאנִי
לְבַל אֲצִית נִיּוֹץ אֶתְּבָה בְּלֵב גְּבֹר
וְאֲשִׁב בְּדָר וְשׁוֹמְמָה עָרִי קָבֵר •

(הולכת במר נמשה והמסך יורד.)

המסך עולה

(אסנת והגר והכשי עווד צמח •)

רבור א' •

(אסנת אל הכשי)

צֵא , לֹא אֵלֶּה הַיּוֹם אֲנָא וְאֲנָה •

(הכשי יוצא)

יִשְׂאֵה שְׁמֵן קֶרֶמָה וְתִמְנָה •
נִתְעַב וְאֲמַת לְשִׁמּוֹר צַעֲרֵי נִפְקֶרֶת
אֶה עֲלֶה לְמֵאֵר עָלֵי הַכְּבֶרֶת •
נִתְשַׁבְּתִי בְּעֵינָיו כְּשִׁבּוֹיֵת חֶרֶב •
לְבַל סוֹר מִנִּי מִפְּקָר עַד עָרֵב •
גְּבַרְתִּי נֹא שְׂאֵי רוּמָם זֶה הַלַּחֵץ •
עוֹד יִרְבֶּה כְּאֲבוֹ תִקַּץ בְּמַחֵץ :
אֶף עוֹד מַעֵט מִבְּלֵאֵה תִהְיִי נִגְאָלֶת
בְּבֵית אֲרוֹן גְּדוֹל לְנִפְשָׁה מִשְׁלֵת
כִּי כֵן מִרְבְּרִי אִמָּה תְּבִינּוֹתִי
רְדִידָה וְצַעֲיִפִּיהָ כְּתִבִּינּוֹתִי •

הגר

אסנת

אֲבַחֵר הַיּוֹת בְּיַד הַכְּשִׁי לְמִשְׁמֶרֶת
מִתְּחִיל לְעוֹל חֲזוֹה וְלִשְׂאֵת עֲסֶרֶת •

כי לא תתפזן בזה פְּכוּר רַמְיָתִי
אֲמַנְנָם גַּם לְזוֹאת לִבְךָ אֵל תְּשִׁיתִי •
לֹא יֵאָנְסֶךָ אָבִיךָ תֵּת רוּחִיךָ
לְאִישׁ בְּצַרוֹ תִּכְלֶה בְּרַע תִּיָּוֶךְ •

הג'ר

הֲגַר מֵאֵן הָיִית לִי אֲמַנֶּת

אסנת

מִצְאָתִי כִּף רַעַח מָאֵר נֶאֱמַנֶּת
אִף סוּר לִבִּי מִמֶּךָ בַּל אֶסְתִּירָה
אוּלַי מֵעַט כִּבְרוּ מִנִּי אִסְיָרָה •

אסנת

אָהָה , מֵעַת אָבִי בְּמִשְׁמַר כְּלָאֲנִי
יִדְעֵתִי כִּי חוֹלֵת אֶהְבֶּה אָנִי •

מִי הוּא אֲשֶׁר צָרָה לִבְךָ לִפְצוּעַ ?
הָעֶבְרִי ? כִּי בֵן , אֲנִינֶע מִשְׁמוּעַ •

הג'ר

לְהִיּוֹת נֶצוּר הֵן צַפּוּר אֲנִינִי
גַּם לְצוּרָנִי צָרִיק הוּא מִמִּנִּי ,
הֵךְ הוּא מֵעוֹן אֵךְ כִּי הִפְשִׁיעַ
אִם לְאַהֲבֹת אוֹתוֹ יִחַשֵׁב רַשָּׁע •

אסנת

יִפְהַ מְרָאָה הוּא כְּרוּעַ לְזוּהַר
כִּר לִבְךָ כְּמִלְאָה אֱלֹהִים לְטוֹהַר
מֵעוֹן תְּכַוֵּנוֹת מְקוֹר חֲכָמָה וְרַעַת
כְּתָחִי פִּיּו זְמִירוֹת לְאוֹן שִׁמְעַת

הֲלֹא כִּשְׂמֵשׁ הָעֵנָן יִבְקִיעַ
כֵּן כְּרִק שִׂיאוּ עַד נִפְשׁ יִגִּיעַ •

הַפְּצָה כֹּחַ לְרוּגְשֵׁת נִפְשֶׁךָ תִּפְאָרֶת
כִּי צָרָקָה לְצָרָקָה מִתְחַכְּרֶת

הג'ר

אֲבָל כְּלִבוֹתְכֶם מְנִרְעוֹת הַנִּמּוֹ
לְבַל אַחֲזוּ בָּם אַהֲבָה , הֲלֹא תִרְעַמוּ •

הֵן רַעַתִּי מָאֵר לִבִּי יוֹרַע •

אִךְ תִּכְסַר תִּקְוָה הַלֵּבֵן הוּא נוֹשֵׁעַ ?

תְּכַרֵּן תִּקְוָתִי נֹא אֵל תִּכְפְּרִי

עֲצָתְךָ אֲבַקֵּשׁ , תִּישׁ אֶתְךָ דְּבַרִּי •

אסנת

הֵן לְיִשְׁעֶךָ נִפְשִׁי אֲשִׁם אֶקְרִיבָה

הג'ר

צוּי , יְהִי מָה , לְמִצְוֹתֶיךָ אֶקְשִׁיבָה

אֲמַנְנָם מֵעֲצָה דַעַתִּי נִבְעֶרֶת

וְעַל מְרִי שִׁיתָךְ , אָהָה רוּחִי סִעֶרֶת •

אִם אֲמַנְנָם לְאַהֲבָתִי אֵין תּוֹחֶלֶת

אסנת

דְּבַר אָהָר מִמֶּךָ אָנִי שְׁאֵלֶת •

הַטּוֹב לְכוּ עִמִּי גַם הוּא הִקְרִיחַו

וְאֵן תִּגְלִי אֲזוּנוּ כִּי אֲוִיתִיהוּ •

הגר

הועלתה בזה אינני יודעת
אך צוית , ועלי לסור למשמעת .

דבור ב' , (פועיפרע ושר הוּשקיס צאִיס .)

שְׂמֵימָהּ אֲנִי מְבַרְכָה
וְעַתָּה אֲנִי מְבַרְכָה

פוטופרע

את פה בתי ? ראי משקה מלכנו
בכרנו חיום בא לראותנו .

שה"וש אל אסכת

תפארת חפנות ברוכה תתי

אסכת

שר נכבר גם לה רב שלום יתי .

פוטופרע

צאי בתי , הכיני להארח
מנדים ויין ומעשה רחם .

(אסכת והגר יוצאת .)

דבור ג' , (פועיפרע ושר הוּשקיס .)

שה"מש

אב מאשר , זאת פתה פלילת יופי
מראש עד כף רגל אין בה דופי .

פוטופרע

ויפיה אף חתולת נפש משקלת
התפצה רק טוב וכל רע געלת .

שה"מש

בארץ צמחה , וכגנה זרועיה
עלמה יקרה תפארת אומניה .

פוטופרע

אבל לא להם אף לאחר עמלמו
אף בל ידעו מי יאסף פרימו .

תיבתו נחלת שפר לו נפלה

או מבחון טובה דעתו חפלה .

בכל יש נשמת על היותו בדינו

ואם בת לשלחה חוץ כל מאונו .

שה"מש

הנקל לאב ראות בתי גברת בית

ואם גם פרי בטנה פשתילי גית ?

זו מתת אל לתפצו בו יתננה

חיו אבות חפנות והפנות היינה .

דבור ד' , (יוסף צא ומציל יין ומגלות)

אבל , זה הוא העברי אשר דברת ?
מיפיו לא החצי ספרת .

לוקח הגזיע מיד יוסף ואחר

בא נער חמד , אביט בפנייה •
הינעם יינה פנעזימת מראה ?

מי יתן ערפי בערה חיינ
פאשר ינעם לחיה לו אנעם לעין •

בעיני שר האופים לא טוב אתה •

הן לא דברתי עמו ער עתה •

שמה מעליו כי הוא איש פדועל •

מה אפחד מגיני אל ממעל •

כבר ירעתי אותו ואת שיתחו

הפכפה דרה האיש וזר מעשהו •

וזה תכסיל ברום לבבו נשא עין

אל יקרת תפנות משלה אין •

(פוטופרע 46 יוסף)

בני צא ועמד חוץ ער אקראה •

(יוסף יוצא •)

יוסף

שה"מש

יוסף

שה"מש

יוסף

פוטופרע

שה"מש

אבל שכחתי לשאל אי אשתה ?

חנף זה ידע לכה לקחת

ידה אתו פרות לבתי השחת ?

ניען כי אתי דוח אחרת

תלהט תמתה כה פאש בערת •

כשזה תמתה תבין כי אמת אתה

במתק אהבה תבא לרצותיה •

חוא משורר

מדניני אשה פקול הרעם

אחריו תציץ נובלת

כו אהבה אחר הזעם

עוד תפרח בתבצלת

פחם לגחל ועצים ללהבה

ומדיני אשה ללפת האהבה •

(סופס)

כל שאלה עוד מנה לא אצלת

והיא לא אצלה מני אשר שאדתי •

ניקש הדבר מאר בעיניה

כי הפעם השיבתי פניה •

שה"מש

פוטופרע

שה"מש

פוטופרע

אֵב טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְּהָ אֲרַבְרָה
מִשְׁפָּט הָאִישׁ וְשִׁיחוּ לָהּ אִסְפָּרָה
יִדְעֵתִי כִּי אִזְ שִׁקָּץ תִּשְׁקָצֵנּוּ
אִם כְּמִנִּי גַם הוּא תִרְעַנּוּ •

פוטופרע

לוֹ תוּכַל תְּפוּק לָפֶה כְּרַבְרִיָּה
כָּל יָמֵי לֹא אֲשַׁפֵּת טוֹבְתֶךָ •

(שה"ש שוטה)

עַל הַבְּרִיתִי וְ אֶבְקֵשׁ לָךְ מְנוּחַ
מִשְׁלוֹם בֵּיתְךָ אָסִיר זֶה חֲחוּחַ •
עָתָה רֵי , יִינָה טוֹב מְאֹד מִצְאֵתִי
אֵלֶי אֶתְּנֶן בּוֹ רוּפִי וְחַמָּאתִי :
אֲבָל שְׁלַחְנִי , כִּי הָעֵת תִּגְיַע
תֵּת עַל כַּף פְּרַעַה אֶת הַגְּבִיעַ •

(פוטופרע שוטה)

אֶהוּבִי , לָךְ לְשִׁלוֹם פְּרַעַה יִרְצָה •

(שה"ש שוטה)

גַּם אֶתְּךָ מְאֹד מְאֹד יִשְׁנֵא שְׁלוֹמָה •

(יוצא •)

(פוטופרע לבדו מצולל בפעמן)

דְּבוּר ה' / יוסף זא

הֲרֵאִיתְּ אֶת הַגְּבִירָה ?

פוטופרע

• רֵאִיתִיךָ

יוסף

הַעוֹד תִּרְחַ אֶפֶה כְּמוֹעַת עֹבְרֵתֶיךָ ?

פוטופרע

• כְּרַבְרִיָּה לֹא נִשְׁמַע קוֹל זַעַם •

יוסף

אִם בֶּן אֶפֶס , כְּבֹד שִׁקֵּט הַרְעַם •

פוטופרע

עָתָה תִּירָא פֶּן אֶקְצוּף עֲלֶיךָ

כִּי לֹא בֶן עַמִּי אֵלֶיךָ וְאֶרְאֶה •

(יוצא)

(יוסף 173) דְּבוּר ה' /

עוֹד ! לֹוֵלֵא טוֹחַ מְרֵאוֹת עֵינֶיךָ

יוסף

תְּבִין כִּי תִשָּׂא נְחֹשׁ בְּהַיָּקָה •

דווייה קטנה • אחר כן כושא עיניו לשמים ואמר :

אלי ו מתשובותיה מה נפלאו
 במצולת חכמתה הם נחבאו •
 כוד מפעלה אין מי ידענו •
 עמוק עמוק הוא מי ימצאנו •
 חיוני לילה הם הרהיבוני
 לקנא את אחי ער אשר ישטמוני
 חלה מלוכה באתי בנחשתים
 מצד ממות הנני במצרים
 עבד אנכי ומשל בית
 נצר נתעב היה לשתיל זית
 למצוא הן בעיני אדני הננתני
 במעט כל עמלי חסרו נשני
 אבל אהה הן אפפוני רעות שתים
 הנבירה נשאה אלי עינים •
 בחלק שפה כל היום הדרפני
 ביון מצולת חטאת להטפיעני
 ללחום מלחמת תמיד יגעתי
 מצוק אמריה מרורות שבעתני
 מרעה זאת עוד גדלה אחרת
 היא תלהט קרבי פאש בערת

את בית אדני מאר נפשי אהבת
 ואין לאל ידי לכבות השלהבת •
 לצדקתי תארוז זאת המרשעת
 והבת פצעה את לבי בלי רעת • —
 מה היו תלומותי ? — השוא רפרו ?
 האם לסבב פירי כזב ספרו ? —
 לבכי לא כן חושב / אבל אוחילה
 לה אלהי / כי בעזרה עוד אנילה
 ידעתי כי למען נכותני
 לחיטב אחריתי עתה תימרני •

(כודע על צרכי)

אנא • תמוזה רגלי לבלתי ימערני
 נתיב מישור ישמרו מאז עמרו
 רשת טמנה גברתי כל תלברני
 כפה אל קרבי עוד כל תלהטני
 מחר לבי אה לעבודתה
 כה לברה אשגה ולא בוזלתה •

[קס ועל צרכי •]

(סגר צאה) דבור ז' •

הוּן מְצִאתֶיהָ ?

הגד

האם בקשתיוני ?

יוסף

מה לה אלי ? - מהר תשמיעוני .

הגד

למהר אין רבני התמהמה רגע

על דברך אתי בל יקרה פגע .

יוסף

אבל נחפו אני אל אדני ללכת .

הגד

הלך לו , ועת שובו תהי נמשכת ,

יוסף

עתה רבני , נכסף אני לרעת -

הגד

אחל , ואחר תט און שמעת .

אכנת בידי פרכה לה שלחת

על מוכתה הנדאה פפרחת ,

לכה על רב שלומה מאר שמח

עד כי מרת נפשה הוא שכח .

יוסף

נפשה מרה לה ? ספרי , מרוע ?

הגד

היא במשמר באיש אשר דכו פרוע .

אביה ראה אנה מרפרת

ויתנה בנר הפשי למשמרת .

וצוה לבל תצא מבלערהו

ותהי בשביית תחת ידיהו .

עתה אמר האם תייתי כזבת .

באמרי כי מר לה ורזחה נעצבת .

לכי הנני דיוסף אשר קרני

וכי לרפרו נכספתי , צותני .

יוסף

רבני יתר הארן ראנו

כן הוא , אבל פנה מה זאת תמאנו ?

גם למחר מוסרות רגלי פתח

במתק שפתים נפשי שמח .

ועל פתו קצף ! - רעתי קצרה

ממצוא חירתה אבל רוחי סרה .

ואכנת אמרת לרבני היא שארת ?

על מה ? מה תמצא פנה תוחלת ?

הגד

יש אשר יתאב לרפר עם רעהו

למען התענג מזיו תאנהו ,

יוסף

להשוב פזאת איה ערבת , חתרישי

תלא בנה את פבור גברתה תבאישי .

האם אניגד לך כי לא טוב בעיניך
אשר בלתי נפשך לראות פניי ?
הלא תדע מה היא בעיניך נחשבת
אם אהבת נפשך אותך אהבת .

הגד

לחמל כי באת ? נא עוד אל האחרוני
מה רכוש אם ממעשי תשבותיני .

יוסף

מה אשיב שולחתי רבך , הגידה
הלא את קצפה ממנה אבתידה .

הגד

הקצוף קצפתי ? עלמה מצחקת ?
הלא טובת גברתך נפשי חשקת .
אמרי לה כי צר לי על מקרה .
ולו יכלתי הן בנפשי אפרה .

יוסף

דבור ח' , (א"פ ב'ה)

אתם פה ? - לענג זה לא שברתי
או אם אהובי , נעים מורכם תשפתי ?

א"ס

סלתי גבירה נשאה - -

הגד

חיש צאי !

א"פ

אבתירה העת אשר רבך תמלאני .
(הגד יוצאת)

דבור ט' , (א"פ אל יוסף)

מצטרק : עפה צדקה ראיתי .
מה נקלותי ! כזאת לא דמותי .
לנגדי חוקת לכה בשית
וכדנג נים מול שפחת בית !
בן ימתק פת עני לפחזיק בפלה
ואל ינעם לחבו מערני מלה .

אל נא תחשביני לאיש בליעל
יוצרי יחקר אם יש פודי מעל .

יוסף

יש ויש ! אבל לבשתי עוד אהבתיך .
לא ארפה - ואם בחיק אמתי מצאתיך -
מאהבתך - עד חשקי תשביע
או עד בליתיך בל ארגיע .

א"ס

עשי לי ככל אשר תמצאנה ידך
וחדלי מרדפני בתונותיך .

יוסף

לא אשמע חסד אדני לשכח
ולחטוא לאל , יראתו לזנוח .

(יוצא סר וועף)

(א"פ לזדה)

לב שמיר ! גם חלקות פד תפתוהו
גם לקשות ישחק כל תפתוהו
פנה ערף ובחרפה נשארתי
איה איפא גאוני אשר אמרתי .
בהוד יפוי שר ומלה אבניע
ברוב לקחי אבני ערה אניע .
מי הוא אשר יערוב לבו ללחמני ?
ונחוק העבד ויחרפני .
הה נשים ! גדולה החרפה לנו ,
יש דבר אשר יעוו למרר בנו .
תום רנה , או איתן נקראתו
צור ממשל הוא , ואין רעמד נגדו .
ואם נשק יפינו עוד לא יהי
הה אחיותי ! רענה או מה נהי .
אבל בכל מאמצי פחי אררפנו
עד אשיג תאותי כל ארפנו

(יוצאת והמסך יורד)

מחזה שלישי דבור א' ,

יוסף וא"פ עומדים סס וכנף בגדו צידה וכוף עוזז בגדו
צידה וכס החוצה ובחפזו לכוס הוא קולח נקול :

יוסף

תאר פני אבי לעזרי הופיעה !
משמן תמי נפשי הושיעה ,

(א"פ לזדה חפרס כמיה ומקונח)

הה , לחרפתי אנא אוליכנה !
אם תודע איה אשאנה ?
נשבר לפי , נרפתי שחורתי ,
זאת הפעם ברעתי הסבותי
היחריש עוד ? לא , מעדי ברוץ ישמע
יצעק עד לאון פעלי יגיע
גם על פני בדברים יוכיח
עד פי אש חמתו עלי ידית .
מה אוחיל ! - אנה למפלט אחושה ?
גדול שכרי מאד , מפתי אנושה .

(חצויע על הצגד צידה)

א'ת פלימתי, עור פירי תנהו? —

(רוכה לקרעה, ותנחם)

אכל מה עולה עד רוחי? אקדמהו? —
כן, הניזן זה בא לי משמים
הפגד יהיה לי פסות עינים •

(פומחת הדלת וקוראת צקול גדול)

אסנת! הגר! — תמם שר ושבר! —
פשי וגובת! חיש באו כל גבר,

דבור ב' /

פנקראים צאים וספחות ועצדים ונצולים, כולם קוראים :

מה קרה? — א"פ נופלת על המטה

הה, נפוגתי, סמכוני •

א"פ

אסנת נופלת אצלה

חושיעו גם בחותי עובוני •

אסנת

כולם טובנים המטה

אתה, מתה היא, גברתי התעוררי!

הגר

אמי, אמי! מה לך? נא דברי!

אסנת

(א"פ כמחעוורת, מדברת בקצר רוח •)

ראו — הביא — איש עברי לצחק בנו
לכבשני בא — עת — אין איש אתנו —
ואקרא בקול רם — בפשמו בגדהו —
ויגם חתוץ — — ויעזבהו •

(כלם יתנו אותות על השחוחים • אך אסנת חלכה דום

ופניה יחורו •)

מרע! פי זאת עמו לא האמנתי •

הגר

פי פליערל הוא זמן רב הבנתי •

הכשי

דבר רע מנו אינני יודע •

גנובת

אה תרעים זה את זה שמע •

אסנת

א"פ אל אסנת •

לכי אל חדרה חפרת מנוחה עתה •

אסנת אל הכשי צלחה

בא, אשר אתה תודיע לי אתה •

(יוצאים •)

אף פלגם צאו , אף הגר עמודי •
(כלם נוצאים והגר עומדת •)

דבור ג' , (ח"פ אל הגר)

א"פ

האמן לי אהבתה עוד המרוני ?
הלא ראית איך פניו חרו •
ורברי הפשי לבה דקרו ?

אם לא התרדה שנתה פניה -

פוחה , עוד תליצי בערית •

אבל הרף - עתה לפי מפני ,

לחי הנער דאנת הנני •

כן מות הוא , אבל רחמי נכמרו ,

אתעצב אם בי זמיו יקצרו ,

חמת בעלי תבער פאש מתלקמת

מה אעשה הצל גפשו משחת ?

אמנה ברמי עלומיו מה רכוש יתי

אם כבוד יושם די נקמה תחי ,

ואם נק בעסה יכבוש חסרכי

חמת הזארן בנקלה תשפכי ,

הגר

א"פ

הגר

החשי , את קול וגלוי אני שמעת ,
צאי , מה לעשות הן גפשו יודעת •

(הגר יוצאת •)

(ח"פ יושבת צפחה חטה ונסתרת וועין הצאים צפחה

פועיפרע צא •) דבור ד' ,

א"פ

פועיפרע

האין פה איש ? הופך פניו , ראה את אשתו •
מה לה ? הנה זעפת ?

או אם על דבר הנה קצפת ?

מאד בששפת לשוב - הן תלית

במעט הן לודון שלל היתו •

כא אלי העברי אשר אהבת

אשר לנקי וצדיק אותו חשבת

והחזיק בי בעצם יד לענותני

על רפיון פחי בטח לתקפני

ואנשי הבית כלם יצאו ,

לקולי קול שחל מרחוק באו

בשמעו קול צעדה הפתה ידחו

גם החוצה ויעוב בגרחו ,

א"פ

פומיפרע

מי זה הוא ? - יוסף ? - האם בין שמעתי ?
אי הוא ? יבוא ! - משמע גועתי •
בין רמני ! - פה ימות לענינה ,
נפשו הרשעה ישפוך לדגלוקה ,

א"פ

אל אדני ! פזאת עוד לא נסיתי
שפוף דם האדם עוד לא הויתי •
בירה הוא , עשה לו פטוב בעיניך
אך בפני אל תעשה משפטיה ,
הן מר לי כי עלי יומת גבר
על פי זאת קרני אקרא שבר •

פומיפרע

ידעתי רוך נפשה המענגת
וגם נפשי לדם איננה ערנת
אבל אם מרוך לב יוחן הפשע
יפרה תזרון וירבה הרשע •

א"פ

בין הוא , אכל בינת אדם נאמת
כי רק לדם תוצר חרב נקמת
ואם עוד יש חמאת להרג רמתה
האם תפקד עד אשר לא נהיתה ? -

פומיפרע

אל אביט בו עד קצפי ינות
כי איכה אוכל למשל פרות • -
עתה הפץ עגן עצבה נא באי
חזקי תיות טובת לב וטובת דאי •

(יוסף גנובת)

דבור ה' ,

יוסף

עתה די רעי , פה הניתני ,
תורות לה על חרדתה למלטני •
דאה , באהבתנו אני משביעה
לכלא דבר סתרי בעמקי לבך •

גנובת

ואיך אוכל לראות מות נקי בפנים ?
או אותה אחוב לבי בנחשתים
בשאת נפש אשת המזמחה
וידע אני כי אין בך עולתה •

יוסף

לנפשי אד תירא , לזאת אד יבקשו
ואם אמנם להטירתני יבקשו
אז גם אני להצילני ארבה
וגם אתה אשר ידעת תספרה ,

ואוּרָם מְלִכְר הַמּוֹת כָּר סָבֵל
אֲשָׁא דוּמָם גַּם כִּלְא גַם כִּבֵּל
וְאֵל אֲרֻשַׁע לֵב מִיִּטְיָבִי לַפְּצוּעַ
בְּגִלוֹת סִתְרֵי , שְׁלוֹם בֵּיתוֹ לַפְּרוּעַ .

גגוב מחבקו

נֶאֱמָן רוּחַ כְּמֶה אֵיהוּ ?

מִצָּאָה מִצָּא מוֹכָה וְרַב אֲשֶׁרְהוּ .

יוסף מחבקו גם הוא

עֵתָה צֵא , וְאַנְכִי פֹה אֲשֶׁבָה .

הִיָּה כְּמוֹב רוּר נְעִים וְאֵל תִּעֲצָבָה .

(גנובת יוצא סר וועף)

(יוסף ל37)

עֵתָה מִכָּל חַי נֶעֱצוֹב חֲנֻנִי .

אֵהָ בָּהּ תִּשְׁוּעָתִי אֱלֹהֵי בְּרָאֲנִי

גַּעֲרַת אָבִי עוֹד אֲזִנִּי שִׁמְעַת

הַקְּצַפְתִּיו , מִשֶּׁם כָּל זֹאת נִבְעַת .

נִזְרָא אֶתָה אֱלֹהִים כְּמִשְׁפָּטָה

אֲמָנָם צְדִיק אֶתָה וְאִין כְּעֶרְבָה .

(פוטופרע בא עם עבדים ובידם ככלי ברזל .)

רבוו ר ,

פוטופרע עבדו !

יוסף אדני !

פוטופרע

אל פני תביטח !

חַיֵּשׁ דְּבַר אֶתָה קִצְפִי לְהַשְׁקִיטָה ?

יוסף חַיִּיבֵל אִישׁ לְתַפּוֹף לְלִילָה צְהָרִים ?

פוטופרע

בֵּן , זְרוּן לְבָבָה גְלוֹי לְעֵינַיִם .

[משום ירו על ירכו לשלוק מרבו ולינס]

דָּאָת לֹלֵא וְחַמֵּי אֲשֶׁתִּי נִכְמְרוּ

עֵתָה בְּקִצְפִי חַיִּיה גְּזוּרוּ .

אֶת חֲרָפִי סִתְעָרָה הִיא שְׁלֵפָה

לְכַל בְּכַעֲסִי אֶתָה אֲרֻצָּה דְהַרְפָּה .

יוסף

גַּם אֶתָה בְּרַחֲמִים עָלַי חֲמֵלָתָ .

פוטופרע

עֵתָה קַח גְּמוּלָה לְאִשְׁרֵי פְעֻלָּתָ .

(אל העבדים)

אֲסַרְוָהוּ ! עֲבָדוּ אוֹסִיִּים אוֹתוֹ

עֵתָה אֵל תִּמְחַפֵּת .
 שָׁמָּה תִּהְיֶה אִשׁ תִּשְׁקַתְּהָ שִׁכְבֵּת .
 (יוצא)
 וְגִלִּי בְּכַבֵּל נַפְשִׁי בְּרוּל בָּאֵת
 וְפֹא נָא לָהּ אֵלַי כִּי לָהּ תִּטְאֶה .

יוסף

כללחו אסנת ובגר זאים לקרלתו אסנת עומדת ורעידה
 ומצעת אחריו :

דבור ז'

הֵחָ לְבִי ו עֵתָה לָקַח וְאִיגֹנִי ,
 מִי יִתֵּן מוֹתִי ! — אֵן אִמְצָאנוּ —
 חֲלַף לִי — וְכָל מוֹכְתֵי חֲלָפָה .
 אֵף לֹ כִּלְתָה נַפְשִׁי וְגַם נִכְסֵפֶת .
 עֵתָה בָּתָה וּשְׁמָמָה נִשְׁאַרְתִּי
 גְּדָה מְשׁוּשׁ לְבִי אִפְסָה הַפְּאֲרָתִי .
 גְּבֹרָתִי נָא מַעֲרַת לְבָבְךָ הַשְׁקִימִי .
 הַגֵּר , מִכָּאֵב קִרְבִּי לֹ תִבְיָמִי .

אסנת

הגר

אסנת

תִּשְׁתָּאִי כִּי גוֹתְרָה כִּי עוֹד רוּחַ
 אָהָה אֲבָדָה תִּמְקוֹתִי וְאִיךָ אָנוּחַ .
 כָּל עוֹד עָמִי בְּבֵית יִרְעֵתִיהוּ
 אֵף כִּי לֹא דִבְרַתִּיו וְלֹא רְאִיתִיהוּ
 קִרְבָּתוֹ צִחְצִחוֹת הַשְּׁבִיעֵתִי
 גַּם קוֹיִתִּי , וְתִמְקוֹתֵי תִתְגִּי

עֵתָה , אָהָה . גַּם תּוֹחַלְתֵּי נִכְזָבָה
 אֵף קִבְרִים לִי לְמַעַצְבָּה אֲשַׁכְּבָה .
 אֲכַל שִׁמְיִ לֵב אֵל גְּדֹל הַמַּעַל —

הגר

אסנת

אֵל נָא תִמְסַכֵּי בִּיגוֹנִי עוֹד וְעַל . —
 וְאִם גַּם מִלְּאָכִים חֲטוֹא יוֹכְלוּ
 מִקְהוֹת מִלְּאָכִים עוֹד , תֵּאֵם יִחַרְלוּ ?
 כִּמוֹ חֲדָאִים גְּרָאוּ עָלָיו עֲבוֹתֵיהוּ
 חוֹד צְרָקָה עוֹד הִצַּק עַל פְּנֵיהוּ .

אָהָה , עֵתָה דָּבַר נַחֵם יְהִי לָךְ פִּגְעַי ,
 הַזְּמַן יִרְפָּאָה , הוּא רוֹפֵא כָּל נֹגַע ,
 לְכִי נָא תִבְנִית לְבַקֵּשׁ מִרְגַע
 וְאַל תִּחְטָאִי בְּנִפְשָׁה לְבָבְךָ דְקִרְעַי .

הגר

אלכה • במספר עיני תדמענה
ער אנוע , מעי אנהות תפענה •

(המסך יורד •)

מחזה רביעי

(כור צית הספר • יוסף חסור צויקים שכז על הכר , ונר
עכור דולק סס , הוא מתעורר וזוקף •)

דבור א' •

מה ערכה שנתני ! הנם פגושתיים •
חלמתי היות בבית נחבת ידים
בירי פלי מרח ואבן משקלת
לעם וב בכסף שברתי מפלת
בתוך הפאים את אחי הכרתי
מרוב השמחה משנתי ערתי •
ואישן עור ואחי שנית פאו
פנים נחנו ו בפח מלא קראו
נשקנו זה את זה ורב בבינו
ונרא פחאם כבור פני אבינו •

(קם ממשכבו)

הצת לאיתני ! מה עוד יעצבני ?
פלא וכבל כל יוכלו לרפאני •
אוד פניו צרי ומרפא לכל נגע
תמונתו לנגרי אשתק לכל פגע •

(הדלת נפתחת פחאום ושר צית הספר נחפז לבוא :)

דבור ב' ,

שב"חם

מי אהוד מי , ? -

יוסף

אל אבי לשמרני •

שב"חם

הן שמעתיך מדבר , עם מי ? ענני !

יוסף

עם לפי , פי כז תספן חספנתי •

שב"חם

הלילה עת לחשות הוא האמנתי •

יוסף

אף לא לקשת יום ולאיש מצדית •

זה עניו לישן אין לו מניח

וטוב זה הופך לו לילה לצהריום

למען חניקו משריו כפלים •

שב"הם

רַגַשְׁתָּ הָעֵינִי הֵן מָאֵר יָרַעַתָּ
אֵךְ לְחַפְרַת אֲשֶׁר אֵיךְ הִנְעַתָּ ?

יוסף

אִם בְּלִבּוֹ יִבִּין אִישׁ נָקִי כַפַּיִם
כִּי רַק לְטוֹב בָּרָאוּ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם
וְאֲשֶׁר טוֹב לוֹ הוּא לְבַדּוֹ יָרַע
וְכִי לְבַצֵּעַ מַעֲשָׂהוּ אֵינִי מֵנַע

אִז בְּצוֹאֵר עָתָק יַעֲזוּ לְמַקְרָהוּ
יִשְׁתַּחֲ לַפִּיֹד וְכֹל רָעָה בַל תִּשְׁתַּחֲוּ •

וְאִם מְרוֹעַ קוֹרוֹתַי רַמִּית

הַיּוֹת אֲהִיֶּה אִישׁ נִעְנָה – הֵן שְׁגִיתָ •

שב"הם

בְּמָה יִוְרַע אַפּוֹ צְרָקָה ?

הֲלֹא עַל זְרוֹנָה יִגִּידוּ כְּבִלְיָה •

יוסף

צְרָקְתִי בַל יִגִּיד כִּי אִם פְּלֹא

אֲבָל עוֹד הִיא נַחֲמָתִי בְּכִית הַגְּלָא •

שב"הם

נַעַר ! מָאֵר הָמוּ מְעֵי עֲדִיָּה •

חֹזֵק בְּחַמְדָּתִי אֲבָל מַעֲלָה

מִרְאָה רָעָתָה לְפִי פִלַת ,

קוֹם מוֹקְרוֹתֶיךָ מִהֵר אַפְתַּח (מִפְתַּח מוֹסְרוֹתַי)

כְּאוֹכְלֵי שְׁלֹחֲנֵי תְהִיָּה מַעֲתָה

וְאִם אָמַת כִּי עַר כַּה רַרְבָּה שְׁחַת

כְּאֵב אַתְּ בָּנוּ אֲאַלְפָּה הַטִּיב אֲרַחֲהָ •

רְאֵה כָּל אֲסִירֵי תַהֲוֵי בְּיָדֶיךָ

חֹזֵק עֲבוּדֹתֶם וּמְרַפֵּם תַּתֵּן לָמוֹ

כְּשֶׁבַט יִדְּהָ וְיִסְרוּ כְּלָמוֹ

לְעֵינַיִם תְּשִׁית לֵב מוֹסֵר לְקַחַת

לְבָלִי חֲטוֹא בְּנַפְשָׁהּ וּלְשֹׁמֵר מִשְׁחַת

עֲתָה כְּלָאָה עֲזוּב וּבּוֹא הַבְּיָתָה

וְסִפְרֵ לִי חֲמַת אֲדוֹנָה בְּמָה עֲלַתָּ •

יוסף

אֲשֶׁתֶּאֱחָ : וְכֹל מְזִימוֹתַי נִתְקַוּוּ

לְקוֹל רִבְרִיָה עֲצָמֵי הַתְּפָרְקוּ

חֲרֹרַת טוֹבֵי מַעֲנָה פִּי חֲתָמַת

אֵךְ רוּחֵי בְּקִרְבֵי כְּאֲבָן רַמְמַת •

הַשָּׁר ! אֵךְ הַשֵּׁב רוּחֵי תַהֲנַנְנִי

עַד אֲרַגִּיעָה עוֹד פֹּה תַגִּיחֲנִי •

שב"הם

יִשָּׁב עַד לְרַמְמָה יִשׁוּב הַסָּעַר

וְעַד צִאתָה אֲעִמֵּד לְפָנָי הַשָּׁעַר •

(פּוֹנֵה לְצֵאת וְהִנֵּה שְׁלִישׁ הַתּוֹכַךְ לְקַרְחָחוֹ עִם רֵצִים הַמְצִיחִים)

חַת סַר הַחוֹפִים וְחַת סַר הַחוֹשְׁקִים אֲמוּרִים צוֹיָקִים •)

השליש

שיר בית הספר !

שב"הם

הנה עברה •

השליש

אשמת כי לא נדרה שנתה •

פרעה קצף על סריסיו אלה

ויצו כחמה תת אותם בפלא •

יהי טרפם לחץ ויעשו בפלה

שמר דברו פן תחניב ראשה למלה •

שב"הם

אתי כי מלפי המיד מלאתי

אף עתה אעשה כאשר צויתי •

(השליש והרלים יולאים, והאסירים עומדים חרדים •)

שב"הם

ראו נא דעי ! איך אהונתי רתת

ועל פני עצבות רוחי נחרתת •

אתם פה ! — למראכם נפשי יצאה

מה הצרה הזאת עליכם פאה ?

אכל חזקו , תקנות אנוש לא אברה

כטובה כרעה כמרה נמדרה ,

ער יעבר זעם רזמו ובקרתו

עוד תשובו לקדמתכם ותשמחו •

שה"מש

חזרות לה ארני • כי נחמתנו

נותרל כי תגרל חסדה עמנו •

שה"חא

רואה אני כי מעט יהי פה שבתנו •

מהר יבואו להסיר ראשנו •

(שב"הם פתח חדר אחד ואמר להם •)

כזה תשבו וכל מרה תרחיקו

מרי שיחכם בתקנות טובה ומתיקו •

(אל יוסף)

ואתה לשרת אלה אפקידה

בא אתי בירתה , עליהם אצור •

(שב"הם זיוסף יולאים, והאסירים ככנסים צחורים •)

(ציוח פוטיפלע חלף הלך לו , ויראה צוקומו ציה יעקב

צארץ כנען • יעקב חטה על זעתו וצניותין עומד לפניו •)

בני ספר לי שנית אשר חלמת
 אולי אטעם גם אני אשר טעמת
 הלא כל ימי חיינו חולמים נתנו
 חלום עת הרעה חלום עת שמחנו
 שם - ופתרו לנו חלומותנו
 שם - והל אור אמת ונפקחו עינינו •

יעקב

בנימין

בחלומי , ויוסף מדרף משתל
 פניו כלפיד ורוחו נהם בנחל
 אחרי המלטו שורדים אתוהו
 אסור רגלים בבור שמוהו
 פתאם בא מלה ויתירהו
 משל עמים ושם אותו למשגהו
 ואקרא , אחי ! ויפירני
 ואיקץ בשדרו ירו לחבקני •

יעקב

חיוני שנתני לא בן נעמו
 גם דברי חלומה הקל ינחמו •
 ראיתי פתנתו בדם מגולקת
 אה טרוף טרף הוא , ואין תוחלת •

בנימין

מני לא סרה תקוה ער הנה
 יוסף מת נפשי האמן מאנה •

נצב הוא לגנדי ביקר תפארת
 לבוש בגדי שש ועל ראשו עטרת
 בן סעיפי אותו לעיני ותארו
 ונפשי אמרת כי לא ישקרו •

יעקב

לבן חיוני לילה ערכו
 מתשבות יומה על יצועה יכובו
 אמנם , אם לנפשה ענג יתנו
 דב לה , אם יכובו ואם יאמנו •
 גם תענוגי יומם לא נאמנו
 ויש אשר חרמים ומצורים הם לנו
 אבל מתק חלום צחצחות ישביע
 מבלי עליו כל נזק יגיע •
 ואולם בני שמע לקולי איעצה
 החלום הנה העלם מאחיה
 פן תפית בם אש קנאתמו
 והם אנשי מרי נפש בלמו •
 קום בני נצא השדה לשוח
 אל יוצרי אשא נפש ורוח •

(יוצאים •)

(לראובן ויהודה בלמים מנזר חמל .)

דבור ה' ,

רממת מות פה ! כל שמחה נסה
בית אל לפנים רוחו בו נוססה ,
בו נשמע קול המית שירי פיננו
ונגה לו מביב אור פני אבינו
ענה אנחות יהמו מפל עבר
רעמו פני מתיו מהם אבר שבר .
יהודה , פעצתה מה מאד הרעות
בנפש הילד אתה הסבות .

ראובן

לרעת מהשבתה אל אינני
מדוע הסתרת אותה מני ? —
משלה בכור ראיתי הנער
וננע לבכי כעץ ספני סער
גם עמדת רגלי רגזה סתחת
באמרי , ברעב וצמא ימות לשחת
ואבחר התעמר בו למכרהו
מתמוא בנפש אחי להמיתהו .

יהודה

ראובן

כי יש בכם מרתם לא האמנתי
לכן את רחמי בלבי צפנתי .
ששתי כי לתתו בכור שמעתוני
וכי במחתם בתמתי ותשלחוני .
אבל אהה , פקודתו עצתי הפרה
סרם באי הארחה מהרה
ולתמה להציל נפשו דמית
והיה להפה כי בעוכריו היית .

יהודה

קורות העלם למאר נפלאו
מי לא יאמין כי מאל יצאו
לחכלית — רעתי מהשיג קצרה —
אולי חכמתו עליו גורה
אסור להשליכו לארץ אחרת ,
או היות שם ממוקש רע למשמרת
או טובו ואשרו אשר לו חוביח
שם צוה , שם יגדל שם יצליח .
גר בארץ לא לו זרע אבינו
יהיה , הלא צוה סרם היינו .
ארבע מאות שנה ימלאו
אחרי כן ברכוש גדול יצאו .

אף רוחי פקדני אותי מנחמת
 פי בסוד שרי זאת היתה נרשמת
 וכי טובה עצתו נפשי יורעת
 ממפת ירו העלה נבעת •
 אף בראותי אבי בעצב רוח
 בלי הנחם, איך אשקט ואנחת •

(כפתי 3א) רבור ו' ,

האח אחי ! יאמרו ויהתבשרו
 המדנים שבו בדותן עברו
 שאלתים שלום תנער ומקרהו
 הוא חי עני במצרים הנהו
 משל על ביתו אדנו שמהו
 לא לעבר אבל דבן משק קנהו
 מנחש, פי לרגלו טובו יצמית
 פי בכל אשר הוא עשה הוא מצלית •

רב עמה אחי ! פי חי ערנו
 מאר יראתי פן אסון יקרנו • -

רעו, ראו, גם תלומותיו יאמנו
 לגדלו ולנשאו עזרו ירינו •

לו פדבריה אחי בן יחי
 בלב טוב ושמחת נפש עברו אחי •
 לכו נועץ מה לעשות לאבינו
 הנגלה אנו או נשים יד לפינו •

(המסך יורד •)

מחזה חמישי המסך עולה

ארמון הולך • והוא יושב על כסאו ועל יווינו ושחלבו שרים
 ויועלים וזחוכס פוטיפרע, וזון הכל עצדים כורעים על
 זרכיהם וזונד אחד חרטומי חזרים וזרחשם החרעום הגדול •

רבור א' ,

חרטומי תקמי ארץ מצרים
 חוזים בככבים וחוברי שמים !
 מעונן מנחש קוסם וחבר חבר !
 מי בכם מצא לתלומי שבר ? -

יְהִי מִי , שְׁמַר לְרֵאשֵׁי אֲשֵׁי מִנּוּ
עַל כָּל שְׂרֵי מַלְכוּתִי אֲנִישָׁאנוּ •

(חלעוס הגדול)

פָּנֵי מַלְכִי בְּפִיק בְּרַפִּים אֲנוּשָׁה
הַמֹּת אֲזֹן לִי בְּרַעַר אֲרוּשָׁה •
אֲשֶׁר בִּינֹתַי בְּחֻכְמָה הֵן אֲנִיחָה
אִם רָעָה וְאִם טוֹבָה בַּל אֲכַתִּירָה ,
וְאֵל יֵשִׁים פְּרַעַה עֹזן בְּעִבְרָה
אִם פְּתֹרֶן הַחֲלוּם יִרְאִיב לְבָבָה ,

גְּלָה אֲזִנִּי , וְיִהִי מֵה , אֲדַעְהוּ
אִם רַע חֲלוּמִי בַּל יֵאָשֶׁם פּוֹתְרֹתוּ •

(חלעוס הגדול)

עֲתָה הַחֲרִישׁוּ לִי וּשְׁמַעוּנִי
בְּקִסְמֵי קִסְמֵי אֲשֶׁר הִרְפִּי הַשִּׁיבוּנִי
יֵאוּר חֲלוּם פְּרַעַה הִנֵּה רַחֲמָתַיִם
נָשִׁיו שָׁרוֹת בְּמִסְפָּר שְׁבַעֲתַיִם
תִּלְדִּנָּה שְׁבַע בְּנוֹת יִפּוֹת תֵּאֲדָר
בֵּן חֲזוֹן חֲפָרוֹת הַיְפּוֹת יִבְאָר •
גַּם הַשְּׂבָלִים הַטּוֹבוֹת , הִנֵּה
עַל אֲמַח פְּרֵי הַכֶּטֶן תּוֹרִינָה •

פרעה

וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוּם פְּעֻמִּים
כִּי יוֹפֵי הַבְּנוֹת יִהְיֶה פִּי שְׁנַיִם •
זֹאת הַבְּרֻכָּה לְפִרְעָה הִיא מוֹעֲרַת
אֲכָל אָהָה , רָעָה רַכָּה לָהּ נִצְמַרַת
מִבְּנוֹתָיו שְׁבַע אַחְרוֹת תִּגְנַעְנָה
בְּאֲכָלָם גִּיל הַרְאֵשׁוֹנוֹת תִּכְלַעְנָה
בֵּן חֲכֻמָּיָה פֶּה אַחַר פִּתְרוֹ ,
אֵךְ הַיּוֹת לָהֶם לָפָה אוֹתִי בְּחֲרוּ
מֵאֵת מַלְכִי רִשְׁיוֹן לְבַקְשָׁה
בְּאֲרִץ מִצְרַיִם עֲצָרָה לְקַרְשָׁה
לְשֵׁאת הַפְּלָה בְּעַד טוֹבַת חֲלוּמָה
אֵךְ רַעַתוֹ לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ •

שְׂרֵי וַיִּנְעֲצִי , הַגִּידוּ הַפְּעַם
הַאֵם אֲמַנֵּם בְּפְתֹרֶן זֶה מִצְאֲתֵם טַעַם ?
עוֹד לֹא נָחָה רוּחִי הַגִּפְעָמַת
וּכְנַחֲמַת יָם בְּקִרְבִּי הִיא נִחֲמַת
זֹאת אוֹת אֲמַת כִּי הַתְּרַפִּים כּוֹבּוּ
וְאֵת קוֹכְמֵיהֶם חֲנוּת שְׁוֹא רֹכְבוּ
וְמָה נָם אִם בְּרַעַתָנוּ נִחֲכַמָה
כִּי הַתְּלוּמוֹת אֲשֶׁר מִסְרוּם הַמָּה

פרעה

פחלומי אשר כל שמעו יגירו
 כי לא חקקי לב אותו הולידו
 הלא אלה סודות יקרות תגלינה -
 או באות נשגבות השמיענה •
 הגם למלך אשר רק טובת הארץ
 היא טובתו , ואף פרצה לו פרץ
 מה יחשוב מקרה בגותיו לדעת
 בו אין תועלת לעמו נוגעת ? -
 לכן חכמי לשכרכם השפרו
 עד דברי פתרוניכם יתפרו •
 יום שבת נשי על האבנים
 ותגדל תפארתכם בארץ מצרים •

(בחרטומים יוצאים ככלתים)

שרים רמים ! האין בכם ירע
 איש נבון לפתור תלומי שמע ?

(שה"ש ושתחמו ונגש למכו •)

בלב גרפה ונבאה ורות נשברת
 שפתי היום את עוני מזכרת •
 פרעה קצף על עבריו השנים
 ונתנם במשמר בנה'שתיים

פרעה

אותי עבדה ושר האופים יחר
 והנה חלום לילה מלאנו פחר
 ושם אתנו עבד עברי גער
 גלעג לשוננו סכל ובער
 ונספר לו מעצבון רוחנו
 ויפתר לנו את תלומותנו •
 וכאשר פחר בן מצא עבדי
 אנכי שבתו להיות משקה
 וכמלפנים עבודתי רצית
 והאופה תלו פאשר צוית •

עתה מהר מן חבור הריצהו
 אגלי גם תלומי ישמע לפתרהו •

(שה"ש יוצא)

האין ירע עברי זה ושיחהו ?

הלא עברי הוא ואיך לא ארעהו •

ואתה שמתו בפלא ? - מדוע ? -

בכפרי זאת לפי נוע ינוע •

פרעה

מדוע

סוטיפרע

פרעה

סוטיפרע

בְּאִשׁוֹר יֵאָחֵב אִישׁ אֶת בְּנוֹ אֶתְכִיתִיהוּ
עַל כָּל יֵשׁ לִי לְמִשְׁלַל הַפְּקָרִיתִיהוּ
נַחֲשֵׁתִי , לְהַגְלוֹ טוֹבִי יִצְמִית
כִּי בְכַל מַעֲשָׂיו הָיָה אִישׁ מַצְלִית
אָכַל אִשְׁתִּי נִשְׂאָה אֵלָיו עֵינֹתָ
וַתִּרְרַף אוֹתוֹ בְּעוֹז תַּזְנוּתִיתָ
וְלֹא יִבְלָה לוֹ , כִּי הִתְזַיַּק הַנַּעַר
לְעַמֵּד נְגִידָה בְּעֵץ מַפְנֵי הַסַּעַר •
בְּחֶמֶת אַפָּה יַעֲצֶה לְחַשְׁתִּיתִיהוּ
הַעֲזֹה פְּנִיָה לְהַלְשִׁינְהוּ
כִּי הוּא בָּא לְצַחֵק אֶתָּה בְּזוֹעַ
בְּחֶמְתִּי אֲמַרְתִּי בּוֹ לִפְגוֹעַ
בְּחֶלֶק שִׁפְתָּה הִנָּנָה בַּעֲרֵהוּ
לְבִלְי תִכְפוֹתוֹ וְאֲאִמְרֵהוּ ;
וְלִבְתָּ תִשׁוּקְתָּהּ בְּאִשׁ בּוֹעֵרֶת
נִצְתָּה בָּהּ וְהִיתָה לְמַחְלָה מִמֵּאֲרָתָ •
בְּקִשּׁוֹת חֲלִיָּה וְעַד מֵנוֹת הַגִּיעָה
נָעַע לְבָבָהּ לְרַעוּתָהּ הוֹרִיעָה
וְאִנְרָת אֵלָי מִסְרָה בִּירִיחַ
כִּי נִתְּנָה תּוֹרָה עַד כָּל פְּשָׁעֶיךָ •

פרעה

סוטימר

יוסף

פרעה

יוסף

וְלָמָּה עֲבָרָה עוֹד בְּפִוֹר תִּנְהוּ ?
יִדְעֵתִי גַם בְּתִי תִאָּחֶבְהוּ
כִּן תִּנְקֹשׁ בּוֹ גַם הִיא אֲמַרְתִּי
וְאֵל עוֹד תִּסְכַּח אוֹתוֹ מִכְּרַתִּי •

דבור ב' ,

(סה"ח שצ עם יוסף , יוסף לועד לפניו ג' לעדים ,
ונוסל לרגלי פרעה • פרעה חשחאה על יפיו וחוזר בלחם :)

יפה תאר בזה עוד לא ראיתי •

(מרים קולו)

קום ! גִּשָׁה וּשְׁמַע אֲשֶׁר מִמֶּה צְפִיתִי

שָׂאל מוֹתִי בְּעֲבֹרָה וְאֲשָׁאנוּ •

חֲלוֹם חֲלַמְתִּי וּפוֹתֵר אֵינְנוּ

וְאֵנִי שֹׁמְעֵתִי לֵאמֹר עָלֶיךָ

כִּי שִׁמַּע חֲלוֹם לְפִתּוֹר הַנָּה •

בְּלַעֲדֵי ! בְּעַד וְסָבַל הַנְּנִי

אֶךְ לְשָׁלוֹם פְּרַעֲוֹ אֱלֹהֵי יַעֲנֵנִי •

בַּתְּלוּמִי עַל שְׁפַת הַיָּאֵר הַיְיִיתִי
 שָׁם שִׁבַע מְרוֹת עוֹלוֹת רֵאִיתִי
 בְּרִיאוֹת וַיְפֹת מִרְאָה מִשְׁלֹן אֵין
 וַתְּרַעֲנֶנָה בְּאָחוּ לְחִמְרַת עֵין
 וְאַחֲרֵיהֶן שִׁבַע כְּחוֹשׁוֹת מִתְנִים
 רְקוֹת וְרַעוֹת עָלוּ מִן תְּמִים
 לֹא רֵאִיתִי לְרוּע כְּהִנָּה
 כִּמְקַנְנָה אֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הִנָּה
 וַתַּעֲמֹדֶנָה הַרְעוֹת הָאֵלֶּה —
 הַט אֲזִנָּה וּשְׁמַע גִּדְל הַפֶּלֶא —
 אֶצֶל הַרְאִשׁוֹנוֹת וַתִּבְלַעֲנָה
 אוֹתָן , אֵה מִכְשָׁרָן כֹּל הַשִּׁבְעָנָה
 וְלֹא נֹרַע כִּי בָאוּ אֵל קְרִבְנָה
 וְרוּע מִרְאָה כִּבְתִּחְלָה לְהִנָּה
 וְאִיקֹץ : אִמְנִם שְׁנִית נִדְרַמְתִּי
 וַחֲלוּם עוֹר רְמוֹת הַרְאִשׁן חֲלַמְתִּי •
 קָנָה אַחַר עֲלָה מִן הָאָחוּ
 וְבו שִׁבַע שְׂבָלִים פָּרְחוּ
 יִפִּין וְטוֹבֵן אֵת לְפִי שְׁמַחוּ
 וְאַחַר עוֹר שִׁבַע אַחֲרוֹת צִמְחוּ

יוסף

שְׂרוּפוֹת קָרִים צְנוּמוֹת יִכְשׁוֹת כְּאֶבֶן
 וְאֵת הַמְּלֵאוֹת — בָּלַע זֶה הַתֵּבֵן •
 וַתְּחַרְטָמִים מַעֲצָה נִבְעָרוּ
 שְׂאֵדָתִים , וְהֵן חֲבַל וַתִּפֹּל פָּרְרוּ • —
 פְּתֻרוֹנִים לֹא כִחְכָמָה יִשְׁמְעוּ
 רַבֵּר אֱלֹהִים חֵם — בְּרוּחוֹ יִרְעוּ —
 אַחַת דָּבָר אֵל , שְׁתִּים הַשְּׁמִיעַ
 כִּי יִמְהַר דְּבָרוֹ בְּזוֹת הוֹדִיעַ
 מַעֲשָׁחוּ הַגִּיד לָהּ כְּתִלּוּמָה
 כִּי יִקַּר וְנִכְבָּד בְּעֵינָיו הִנָּה •
 שִׁבַע תְּפֹרוֹת הַמּוֹבּוֹת הִנָּה
 שִׁבַע שָׁנִים טוֹבוֹת , וְכִמְהִנָּה
 הַשְּׂבָלִים הַמּוֹבּוֹת הוֹדִיעָה
 אֵלֶּה שְׁנֵי הַשִּׁבַע אֲשֶׁר תִּנְעֲנָה
 וְעָשִׂת לְקַמְצִים אֲרַמַת מִצְרַיִם ,
 וַתְּפֹרוֹת וְשְׂבָלִים שִׁבְעָתִים
 כְּהִנָּה לֹא רֵאִיתִי לְרוּע
 כּוֹלְעוֹת הַמּוֹבּוֹת מִכְּלִי שִׁבּוּעַ
 הִנָּה שְׁנֵי הַרְעַב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה
 וְנִשְׁפָּת כֹּל טוֹב וְהָאֶרֶץ תִּשְׁמָנָה •

וְאִשֶּׁר אֱלֹהִים עָשָׂה לְזֹאת הַרְאָה
 לְמַעַן תִּחְשָׁב לְפַלְמַת עַמְּךָ
 לְשִׁית אִישׁ נָבוֹן וְחָכֵם עָלֶיהוּ
 וְיִקְבְּצוּ בְשִׁבְעַת תַּחַת יְדֵיהוּ
 אֲכַל שְׂדֵמַת הָעֵרְבִים וַיִּצְאֶרְוּ
 פִּקְדוֹן לְעַת הָרָעָב וְשָׁמְרוּ
 וְכָל עַם בְּרָכָה וְתוֹרָה לָהּ יִתְנוּ
 עַד דֹּוֹר אַחֲרָיוֹן תִּהְיֶה לְתָהּ יִבְנֶנּוּ •

(פרעה עומד מעל הכסא מחזק את יוסף ונושקו על ראשו)

פרעה

בְּנִי ; כִּמָּה אֵין לְמִצְוֵא אִישׁ רוּחַ
 הֵן בְּקִרְבָּה חֲכַמַת מְלֵאָה תְּנוּחַת
 וְאַחֲרָיו כָּל זֹאת אֱלֹהִים הוֹדִיעָה
 אֵין עוֹד נָבוֹן וְחָכֵם וּלְתָהּ
 עָתָה עַל פִּיתִי אוֹתָהּ מְנִיתִי
 וְעַל פִּיהָ יִשָּׁק עַמִּי צִוִּיתִי
 לְבַלְתִּי יָרִים אִישׁ מִבְּלַעֲרֵיהָ
 יָדוֹ וְרַגְלוֹ , וְלֹא אֲגִדֵּל מִמָּה
 וְקַ חֲכַמָּא —

(מסיר מבעתו ויתנה על יד יוסף ואמר אל העומדים)

ראו זאת המטבעת

על ידו , גדולתו היא מורעת

(מסיר דביר הוחב ומשים על צוארו יוסף)

ורבידי על צוארו הנהו

אות דכל איש לברוע על ברפהו

ולקרא לפניו אברה במצות מלה

גער וזקן שר ומתזיק בפלה •

כלס כורעים על צרכיהם , וקוראים אצרך • יוסף כרע

לפני פרעה ואמר •

הנני עבדך •

(פרעה מורה צידו וכלס עומדים •

יוסף משתחוה אל השמים , וראה את

פועיפרע מזהר לקראתו ומחזקהו ,

ואמר לו)

אֲרֵנִי , גָּא רִצְנִי •

מוטיפרע

זה חמאתי לה , מה יצריקני •

נקי וצדיק מעלם היות

גם בביתי כל מאמה לא עשית •

וְאֵנֹכִי עַל דָּבָר שֶׁקָרָה הַקְּשָׁבֹתִי
וְאוֹתָהּ אֲהוּב לִפְנֵי כָּאוֹיֵב אֲבִיבִי •

יוסף

אִם בְּתַמְתִּי בְּטוֹת לִפְנֵי
(אֵה לֹא יִדְעֵתִי מִי הַבְּמִיחָה)
אִז גִּדְּלִי יִשְׁעֵי אֲמַעַם בְּפָלִים
בְּגִלּוֹתֶיהָ צִדְקָתִי לְעֵינַיִם •

פרעה

מָרִם בָּאֵה הַכֹּהֵן הַשְּׂמִיעַ
כִּי עַל שְׂוֹא הוֹסַת אוֹתָהּ לְהַרְשִׁיעַ •

(אל העומדים)

שָׁרִי ! קָחֵה הָאֲבִיבָה וְהוֹלִיכֵהוּ
אֶל הַמְּלִתְחָה וְשֵׁם הַדְּבִישׁוֹהוּ
בְּגִדֵי שֵׁשׁ תַּנְחַמְדִים אֲשֶׁר שָׂמָה
גַּם שְׁלַחֵה בְּפָרִים מִזְרָחָה וְיִמָּה
בְּכָל אֲרָצֵי דְבָרֵי הַחֲלוֹם וְהַשְּׁבֵר
וְאֲשֶׁר נוֹעֵץ לְבַלִּי יֵאבֵד שְׁבֵר •

(השרים יוצאים עם יוסף)

כֹּהֵן אֹזֶן ! -

פרעה

יְהִי פְרַעְזָה -

פוטופרע

עֲמוֹר פֹּה אֶתָּה •

פרעה

הַגֵּד , הָאֵם לְבִתְּךָ עוֹד תִּירָא עֲתִידָה •

פוטופרע

לוֹ יִכּוֹלֵתִי לָתֵת לוֹ תַּפְשִׁיחוֹ

כְּכֹד מִצָּאָה אֲכַנַּת אֲשֶׁרָה בְּחִינְקָהוּ •

פרעה

הָאֵם גַּם בְּעֵינָיו הִנְעֵרָה יִשְׂרָחָה ?

פוטופרע

טוֹבָה תִּיָּא בְּעֵינָיו אֲמַתָּה אֲמָרָה •

פרעה

תִּישׁ אֶתָּה פֹּה אַחֲרַי מִאֲנָשִׁיךָ

צִוְהוּ לְהַכְיִיא מִחֵד בְּתָךְ • (פוטופרע יוצא)

(פרעה לזכור)

הֵן שָׁב שֶׁקָמַת לִפְנֵי ! גַּם הָאֲבִל ,

יוֹם שֶׁמָּחָה הַיּוֹם (אל עבדיו)

פָּרַמֵּנוּ עַל נָבֵל !

(יוסף על הכסף , והעבדים חוזרים רגעים אחדים

אחרי כן יצאו שני עבדים לפתחים שוכים)

עבד אחד הָאֲבִיבָה !

עבד שני

בֵּית הַכֹּהֵן !

יִרְאוּ •

פרעה

אוֹת טוֹב הוּא , כִּי שִׁנְיָהֶם בְּאֶחָד בָּאוּ •

יוסף לזבש שם והשרים צאים לפתח אחד, והכהן עם צחו לפתח השני, והלעזיף על פניה •

יוסף ברע לפני פרעה

לְרִגְלֵי מַלְכֵי הַתּוֹרְתֵי אֶקְרִיבָה •

קום לה, אֲשֶׁר לְפִי חֶפֶץ הַקְּשִׁיבָה •

אַרְמֵן גִּרְל תְּפִלִּיתִי לְשִׁבְתָּהּ

נַעֲבִי שְׂרֵי הַמְדִינָה לְשִׁרְתָּהּ

עֲבָדִים וְאַחֲמָהוֹת לְעִבְדוֹת בֵּית

בְּנֹת וּפְרָדְסִים וְכַרְמֵי זֵית

לְכַלֵּל טוֹבָה עוֹד אֶחַת נִשְׁאַרְת

עוֹד כְּנַגְדָּה כְּבוֹדָה וּמַפְאֲרָת

גַּם זֹאת מִצְאָתִי, בֵּית כְּלִילַת יוֹפִי

תִּמָּה מֵאֵינן מוֹם, בְּרָה וְאֵין רוֹפִי •

חֲסִדֵי מַלְכֵי מָאָר עֲדֵי גִרְלֵי

מֵאֲחֶד כֹּל מַעֲשֵׂי מָאָר שְׁפִלֵי

זִמָּה לִי עוֹד צְדָקָה לְחִלּוֹתָהּ

לְהַשְׁקִיף עַל רֵבֶר לְפִי בְּחַמְלָתָהּ •

כְּלַעֲדֵי וְכֹל לַחֵץ כֹּל אֶרְעָה

מִמִּיטְבֵי אֲשֶׁרוֹ כֹּל אֲמַנְעָה •

פרעה

יוסף

פרעה

(וּמְחִיק צִדּוֹ וּמוֹלִיכוֹ אֶל חֲסִנָּת)

בֹּא וְאַרְאֶה אֶת מִי לָהּ הוֹכְחָתִי

וְאֶמְדֹּ אִם אֲשֶׁר לְבָהּ שְׂכַחְתִּי •

(צִהֲפִנּוּתוֹ שִׁכְחוֹ, הִכְהֵן מוֹסִיר הַלְעִיף מוֹעַל פְּנֵי צַחוֹ,

וְהִיא מוֹכֵחַת אֹת יוֹסֵף)

(חֲסִנָּת חֲרָדָה וְקוֹרָאָה)

יוסף ! —

יוסף אֲמַנְתָּ וְ — (צוּעֵד לְאַחֲרוֹוִי)

מוטיפרע

מָה זֶה כִּי תִחַרְדֶּה ?

הֲלֹא אֵךְ לְפָנַי לֹא לְאַחֲזֹר הִצְעָדוֹ •

מָרוֹם וְאֶמֶת שְׁמַעְתִּי ? אֶמֶת תּוֹיִתִי ?

אוֹ תַחֲלוּלִים עֲמָרִי ? — תּוֹזֹאת קוֹיִתִי ? —

יוסף

מוטיפרע אל חסנת

כִּתִּי לְקִרְאָת רִנְיָה קוֹמֵי לְכִי

כְּצִחְרָצְחוֹת אֶהְבֵּה אֶת יִגְוֹנָה שְׂפָחִי •

אָבִי, וְאֵת הַרְפָּתָה אֵיךְ שְׂכַחְתָּ ?

לְמַגְבֵּל בֵּיתָהּ בְּתֵהּ הוֹכְחָתָּ ?

חסנת

(פועיפרע מונא חכמז מחיקו)

אל פתי , צדיק וישר תנהו

קרא מכתב זה פן ימצאהו

מחר תדעי את כל אשר קרהו

אך דעי , המלה לאכנה נשאתו •

צדיק וישר ! — אבי החיותגי

עפה לרחוק בגליו אמתו אני •

אכנת

(יוסף נופל על נוארה)

אכנת ! —

יוסף ! —

אכנת

שם עניו אישבת

פרעה

מעפה שמך צפנת פענת •

(כל העומדים קוראים)

יתנה פרעה חורו יהי פרת

יתנה משנהו צפנת פענת •

המסך ניר •